

11. *Психология ощущений и восприятия.* – Изд. 2. – М., 2002.
12. *Пудовкин В.* Избранные статьи. – М., 1955.
13. *Рубинштейн С.* Основы общей психологии. – СПб., 2007.
14. *Саллямон Л.* Элементы физиологии и художественное восприятие // *Художественное восприятие.* – Ленинград, 1971.
15. *Сеченов И.* Избранные произведения. – Изд. 2. – М., 1958.
16. *Соколов А.* Монтаж: телевидение, кино, видео: Учебник. – Ч. 1. – М., 2000.
17. *Шевченко Т.* Повне збір. тв.: У 12 т. / Редкол.: М. Жулинський (голова) та ін. – К., 2003. – Т. 2.

Отримано 9 грудня 2012 р.

м. Кривий Ріг

Тетяна Шевчук

**На перехресті
епох:** антична
література
у творчості
Григорія
Сковороди

Шевчук Т. С. На перехресті епох: антична література у творчості Григорія Сковороди. – Ізмаїл: СМІЛ, 2010. – 360 с.

Авторка прагне охопити основний спектр актуальної наукової проблематики з вивчення творчості Г. Сковороди. У вступі здійснено огляд вивчення його спадщини з філології, філософії, педагогіки, адже напередодні 300-річного ювілею необхідний перегляд відомих концепцій з усіх напрямків його творчості, нових наукових оцінок, нових питань, а також переосмислення “білих плям” у біографії Г. Сковороди, розвінчання деяких літературознавчих міфів про його життя, аналіз фактів співіснування несумісних ідеологічних кліше щодо приналежності його естетико-філософських поглядів тощо.

Розглядаючи традиційний поділ етапів творчого шляху Сковороди, авторка звернулася до біографічного портрета, написаного його учнем, другом і сучасником М. Коваленським (1745–1807). Дослідниця звертається до питання естетичних пріоритетів Г. Сковороди у світоглядній і стильовій галузі, різнобічності його естетичних поглядів.

Закономірним став і розгляд історіографічних набутоків з питання залежності світогляду Г. Сковороди від основ античної філософії, а також виокремлення основних етапів порівняльного аналізу філософських поглядів Сковороди та античних філософів, кініків, стоїків. Незважаючи на солідну історіографію з цієї проблеми, вона все ж потребує серйозного наукового перегляду, бо й досі залишається багато білих плям і літературознавчих міфів.

Т. Шевчук віднайшла нові матеріали, пов’язані з перебуванням Г. Сковороди в КМА, уточнила час його праці в Переяславському колегіумі, географію його закордонних мандрів, які часто ставали об’єктом наукових спекуляцій, історико-літературні оцінки естетичних поглядів про нього у XIX–XX ст. Розглядає вона й духовну культуру античності як фундамент світобачення Г. Сковороди в літературознавчих дослідженнях, жанрово-змістові модифікації античної спадщини у прозі митця, зокрема у філософських діалогах, античні традиції в байках, “вічні” образи античної міфології, традиції античної лірики в поезії, сковородинівську “гораціану” – фактори впливу й механізми рецепції, античні класики в естетичному сприйнятті.

С. С.

**Наші
презентації**

культурної пам'яті та опрацюванні колективної травми рабства може слугувати моделлю для багатьох сучасних спільнот.

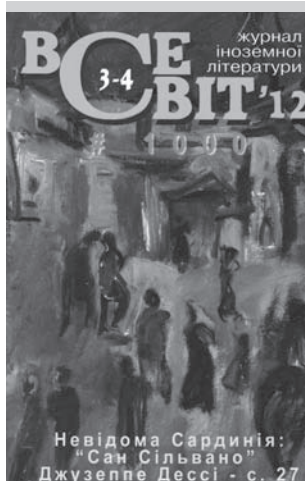
У процесі переоцінки та переосмислення цього енергетично потужного руху чорношкірих ми не лише пізнаємо нові, до певного часу не зауважені риси, а й локалізуємо, проектуємо його на власну культурну ситуацію. Вивчення спадку інших рас та ідентичностей сприяє відкриттю в самих собі іноді неусвідомлених сходжень і подібностей з ними. А тому, осягаючи Іншого, починаємо краще розуміти себе.

ЛІТЕРАТУРА

1. Денисова Т. Тоні Моррісон // *Жіночі* голоси в літературному дискурсі ХХ століття: Матеріали до спецкурсу. – Тернопіль: Горлиця, 2007. – С. 190-213.
2. Томпсон Е. М. Трубадури імперії. Російська література і колоніалізм. – К.: Видавництво Соломії Павличко "Основи", 2008. – 367 с.
3. Adell S. Double-Consciousness // *Double Bind*. Theoretical Issues in Twentieth-Century Black Literature. – Urbana; Chicago: University of Illinois Press, 1994. – 172 p.
4. Du Bois W. E. B. *The Souls of Black Folk*. – New York: Dover Publications, INC., 1994. – 164 p.
5. Floyd Jr. S. *The Power of Black Music: Interpreting Its History from Africa to the United States*. – New York: Oxford University Press, 1996. – 336 p.
6. Kallen H. Democracy versus the Melting-Pot. A Study of American Nationality. Part II // *The Nation*. – 1915. – February, 25. – P. 217-220.
7. Locke A. Harlem // *The Survey Graphic*. – 1925. – March. – P. 628-630.
8. Michaels W. B. *Our America: Nativism, Modernism, and Pluralism*. – Durham: Duke University Press, 1997. – 186 p.

Отримано 6 березня 2012 р.

м. Тернопіль

ВСЕСВІТ. – 2012. – №3-4.

Вітаємо колег з виходом 1000-го номера журналу (1925-2012)! Із цього приводу вміщено фотографії всіх головних редакторів "Всесвіту" впродовж цих років, починаючи з В. Елана-Блакитного. Друкуються вибрані поезії Морохосі Кадзуо, Алексея Цветкова, Теодора Ретке. У рубриці "Проза" опубліковано романи Джузеппе Дессі "Сан Сільвано" та Ремзея Шерефе спільно з Робертом Девідсоном "Тінь сонця", оповідання Курта Тухольського "Поліція", Ніла Геймана "Як розмовляти з дівчатами на вечірках" та "Цинамон", Жана Жіоно "Знуджений принц" і нотатку від перекладача Г. Чернієнко "Нудьга чи жорстокість". Зі своїми статтями в рубриці "Письменник. Література. Життя" виступають Олександра Рекут ("У пошуках острова; між вигаданою та справжньою Сардинією Джузеппе Дессі"), Олександр Сліпченко ("...Ми були першими українцями, які відвідали штаб-квартиру НАТО"), Сергій Тарадайко ("Володимирова провина"), Тарас Шмігер ("Вагомість бібліографії українського перекладознавства"), Євген Пащенко ("Славістика, якої немає: Григорій Вервес"), Максим Стріха ("Кіплінгові оповідання: нова зустріч"), Дмитро Чистяк ("Копіткий шлях до бельгійської літератури"), Меліна Погосян ("Геноцид вірмен"), Юрій Микитенко ("Аксиоми Кальвіно"), Микола Шатилов ("Лінія Анатолія Кринського"), Володимир Скринченко ("Vonne chance, Мішеле!"), Олег Микитенко ("Незабутня Марія. Пам'яті української патріотки – доктора медицини Марії Фішер-Слиж"). На закінчення номера – оповідання Марґеріт Юрсенар "Печаль Корнеліуса Берґа".

I.X.

Наші
презентації

Тарас Григорович, “грязнейшие малороссийские вирши”, а грязь для відомої саломосної істоти – кайф), але згадаймо: розкупували свого часу й витворчість Потапенка, і йому через те (хай іронічно) заздрих навіть Чехов. Але де тепер той Потапенко? Та й невже так безнадійно застаріло пушкінське “Поет, не дорожи любовію народною” (переклад І. Франка)? Навіщо ж тоді, питається в задачі, існує професійне літературознавство? Воно, до відома п. Білоуса, не “смакує” й не “оцінює”, а **м і р к у є** про літературу, її художній та інтелектуальний потенціал. Так от: жаданівський “Декамерон” і багато чого подібного не тільки лексикою, а й безпроблемністю та безконфліктністю відтягує сучасну літературу ледве чи не в час зникнення літературного процесу у 50-х сталінських роках. Збунтувалися тоді, як відомо, шістдесятники, а хто збунтується проти “Декамеронів” сьогодні, сказати важко, якщо йому підставляє плече навіть така потужна периферія...

Звичайно, кожен зі смертних не може зупинитися на досягнутих помилках. От і я: думав, що “зреплікую” промахи Є. Кононенко й П. Білоуса як авторів “чистих” доносів, а вийшло, що маємо справу з “автодоносами”: перша донесла на себе, бо гоголівського Поприщина обізвала Поприщевим і тому розвела демагогію про роман сучасної авторки, а другий, чіпляючи мені ярлики “радянськості” та “буржуазності”, komponував їх, як виявляється, коли дивився на себе у дзеркало. Не второпавши навіть, що ж воно означає в Ю. Шереха – ота “вглядова” та “наглядова” критика і до кого її можна притулити. А йшлося там про звичайне паралітературознавство... “Гай-гай”, – сказав би П. Загребельний у “Левиному серці” про свого Самуся, якому “вже давно треба було б набити морду”.

Отримано 19 березня 2012 р.

м. Київ

Наші
презентації

Просалова В.А., Бердник О.С.

**Інтертекстуальність художнього тексту:
текстотвірний і рецептивний аспекти:
Монографія / Донецький національний
університет. – Донецьк: Норд-Прес, 2010. – 152 с.**

Присвячена важливим питанням теорії інтертекстуальності монографія складається з трьох розділів: “Інтертекстуальність: термінологія, типологія”, “Ідеї інтертекстуальності в порівняльному літературознавстві” (обидва – авторства В. Просалової) та “Рецептивні аспекти інтертекстуальності” (О. Бердник), у яких усебічно розглянуто низку концепцій інтертекстуальності, категоріальний апарат міжтекстових студій, інтермедіальність як вияв міжмистецької взаємодії тощо, а головне – запропоновано модель інтертекстуального вивчення літературного твору. Прикметною особливістю книжки є й те, що теоретичні узагальнення дослідниць підкріплені конкретним аналізом низки творів, переважно з доробку письменників “Празької школи”.

О.Б.

Наші
презентації

Лисюк Наталія. Постфольклор в Україні. – К.: [Агентство “Україна”], 2012. – 348 с.

У книжці вперше окреслено феномен сучасного українського міського фольклору. Дослідниця характеризує види, жанри та цілісні тематичні комплекси сучасних фольклорних творів, що побутують у містах (зокрема, у межах сформованих у соціумі окремих спільнот) і передаються за допомогою не тільки усної трансмісії, а й усього розмаїття засобів комунікації, якими володіє інформаційне суспільство. Перша частина книжки присвячена загальному огляду уявленню про специфіку побутування в сучасному соціокультурному просторі традиційного (архаїчного та класичного) і новітнього фольклору. Друга частина монографії має на меті дати читачеві уявлення про соціальний поліморфізм сучасного українського суспільства, що зумовлює поліцентризм міського фольклору. Чимало уваги тут приділено опису фольклорної творчості деяких конкретних субкультур як синкретичних систем (київський, торговий, армійський, автомобільний фольклор тощо). У третій частині книжки окреслено жанрову систему постфольклору, який побутує на теренах України. У цьому масиві авторка виокремлює основні види сучасного міського фольклору (міська стереотипна проза, міська пісня, фольклор мовленнєвих ситуацій, писемний фольклор, ритуально-магічні практики), а також цілісні магічні комплекси (прогностично-магічний, політичний фольклор тощо).

Видання буде корисним науковцям-культурологам, насамперед етнологам і фольклористам, студентам вищих навчальних закладів і всім, хто цікавиться поточним станом соціокультурного розвитку суспільства.

Наші
презентації

Іспанія – Східна Європа: географічна віддаленість і культурна близькість: Матеріали міжнародного наукового семінару іспаністів, Львів, 22 жовтня 2010 року / Упоряд. Р. Помірко, Б. Чума, Н. Олійник. – Львів: Астролябія, 2011. – 272 с. [Іспаномовне видання]

У видавництві “Астролябія” вийшов друком збірник матеріалів міжнародного наукового семінару іспаністів “Іспанія – Східна Європа. Географічна віддаленість і культурна близькість”, що відбувся у Львівському національному університеті ім. І.Франка 22 жовтня 2010 р. У цьому науковому заході, крім українських фахівців, узяли участь дослідники з Польщі та Іспанії. Книжка, видана іспанською мовою, містить доповіді й повідомлення з різних галузей гуманітарних студій (історія, культурологія, літературознавство, лінгвістика), об’єднані спільною тематикою відносин між Іспанією та країнами Східної Європи.

Т. Р.